

## TƯỚNG NHỚ GIÁO SƯ NGÔ QUANG LÝ

Hoàng Đình Phùng (2002 năm Nhâm Ngọ)

Những môn học cần và đủ (nếu thêm thì càng dễ kiếm việc) khó khăn như bê-tông cốt sắt, sức chịu vật liệu, cầu, đường, chemin de fer vân vân..thật tốn rất nhiều thì giờ. Nào là thời gian ở trong lớp chăm chú nghe giáo sư thuyết trình, lại cộng thêm thời gian ở nhà để gào, để làm bài tập. Đâu còn thì giờ để ngao du sơn thủy?

Tuy nhiên ngoài những môn học để câu cơm, đặc biệt có môn "vệ sinh học", chỉ cần ngồi trong lớp nghe thầy Ngô Quang Lý thuyết trình là đủ. Thầy giảng vừa có duyên vừa hay, không cần gào bài mà cứ dùng lý luận ra cũng đủ để đi thi, thật là hứng thú biết mấy.

Thầy Ngô Quang Lý, xuất thân từ trường Trung Học Bảo Hộ, Ecole Protectorat, tức là trường Bưởi, năm 1923-27 (thầy ra trường, trước Ông cụ thân sinh ra tôi 2 năm, nên tôi nhớ rõ), và tốt nghiệp bác sĩ ở Hà Nội. Thầy Lý, ngoài việc đi giảng dạy tại các trường đại học, chỉ đi làm công chức cho nhà thương, không hề mở bệnh viện tư, hy sinh cuộc đời mình cho dân mình nói riêng và cho nhân loại nói chung. Thầy Lý ăn mặc giản dị, đi chiếc xe Citroen rất ư là cộc cạch, thời tây đánh thành Hà Nội để lại, mặc dù chức vụ là Đồng Lý Văn Phòng Bộ Y Tế.

Thầy ăn nói rất có duyên. Môn học vệ sinh được soạn một cách rất kỹ lưỡng. Khi nói đến việc phải năng tắm rửa thầy cho một thí dụ rất sống động: có nhiều cô gái ở sông Bồ, ngoài Bắc, thường ra sông Bồ tắm gội. Một thời gian bụng to ra, đổ cho là bị báng nước sông Bồ, chín

tháng mười ngày sau, lại sinh ra 1 em bé bụ bẫm nên mới có câu ca dao như sau:

*Chém cha cái nước sông Bồ  
Tưởng rằng báng nước ai ngờ báng con.*

Thầy tiếp tục bài thuyết trình là phải năng tắm rửa, chứ đừng đổ hồ là nước sông Bồ độc. Nước phải đun sôi, lọc trước khi uống. Thức ăn thì phải nấu chín, tuy nhiên, thầy nhắc đi nhắc lại là gan cháy phải nướng với mỡ chài nếu không thì rất thiếu sót. Không biết nếu thầy Lý còn giữ quan điểm của mình trong thời đại này ở Hoa kỳ nữa không? Tuy nhiên dựa trên quan điểm "Et alors?" của Tây, món "paté" còn nguy hiểm hơn nhiều. Ngỗng được tống thức ăn cho đến khi lá gan bị sưng lên rồi mới được mổ bụng lấy gan ra làm. Paté có thể được mang lên hấp, có thể chỉ được khử bằng muối và rượu, để trong tủ lạnh 24 giờ, là mang ra ăn sống như sushi vậy. Để lấy độc trị độc, mấy ông Tây bèn uống thêm rượu vang đỏ (cho khoái khẩu) lấy cơ là để khử độc và khử cholesterol. Vậy gan nướng với mỡ chài không nên ăn suông, phần thì ăn suông mất thì vị của gan nướng mỡ chài, phải thêm tí gì dưa cay, đại để như rượu đế, cognac/martel, vang đỏ, vang trắng, miễn là có chất dưa cay là được. Cách trừ khử này nói nghe không cũng thấy hấp dẫn, bụng réo âm âm (đi làm việc ở Hoa Kỳ, chưa đến bữa ăn mà bụng réo đến đồng nghiệp mà nghe thấy thì cũng kỳ kỳ). Trong văn chương Việt Nam có nhiều thơ ca tụng những thức ăn mà thời đại bấy giờ ít ai dám tiêu thụ:

*Tứ thời, bát tiết, canh chung thủy  
Ngạn liễu, đôi bồ, dục điểm trang*

Tiết canh (rất dễ có "e coli") còn nguy hại hơn sushi, bồ dục (chỉ trần sơ thôi không thì mất cái ngọt) thì không thua gì gan, paté cả. Nhưng

chúng ta là con Rồng cháu Tiên, sợ gì mấy cái thứ lễ tế ấy.

*Một liều ba bẩy cũng liều  
Cầm bằng con trẻ chơi điều đứt dây.*

Hãy ném một miếng gan cháy nướng với mỡ chà để nhớ tới thầy Ngô Quang Lý. Không biết bây giờ thầy ở đâu? ■

### Nguồn Hạnh Phúc

*Đời hạnh phúc bởi em thường biết đủ,  
Đứng núi này, không ngóng núi bên kia  
Hồn giản dị, sùng ân nguồn sinh thú  
Lộc đất trời cùng nhân thế xẻ chia*

*Tim rộng mở. Thương yêu quên thù hận  
Ngàn âu lo gác bỏ mái hiên ngoài,  
Thanh thân sống , vô tư chi vướng bận  
Thế gian buồn chuyển hóa cõi thiên thai*

*Pha hài hước, nhẹ giòng đời trang trọng  
Nụ cười vui thường mở đón nhân gian  
Trái tim nhỏ, chứa khung trời cao rộng  
Làm mưa xuân , tưới mát thấm muôn vàn ...*

*Vũng đau thương chôn vùi, ươm hoa mộng .  
Em khôn ngoan biết khóc ít cười nhiều  
Tâm bình thân khi nổi đời xao động  
Mắt sáng ngời, từng bước vững tin yêu*

*Em chấp nhận, mỗi người pha tốt xấu  
Tình cho đi, không tính toán lỗ lời  
Hoa hạnh phúc, con chim vàng ẩn náu  
Xuôi giòng đời, thuyên thanh thân rong chơi ./.*

**Tràm Cà Mâu**

### Nếu Không Em

*Ta van cát bụi bên đường,  
Dù nhớ dù sạch đưng vườn gót này .*

**VHC**

*Thương gửi Hạnh, Nhơn, Tăng Thanh và Kiệt*

Nếu không em, trăng không nhìn ngấn nước,  
Lá không vàng và thu đến không hay,  
Thời gian qua mà không tưởng đêm ngày  
Hoa không nở, chim về không tổ ấm.

Tuổi thơ trẻ chìm sâu trong giấc mộng,  
Áo em xanh hay màu khói mây xanh  
Nếu không em sương đầu đọng trên cành  
Đâu lời hẹn đầu tiên trong như ngọc.

Giọt nước mắt hờn yêu khi nàng khóc  
Ngập hồn ta, u uẩn nỗi riêng mình  
Nếu không em còn đâu chén lưu linh  
Đâu mộng ước và đâu niềm cay đắng.

Mái tóc xõa bờ vai trên bến vắng,  
Cùng con đà phận số chở sang ngang  
Nếu không em, anh sẽ nhớ muôn vàng  
Và mắt trắng đêm dài hoen ngấn lệ.

Giọt châu đó tìm đâu trong bốn bể  
Lời âm vang thấm thiết mộng ban đầu  
Nếu không em đâu có hẹn ngày sau  
Và sau chót của cuộc đời tình ái

Anh sẽ ca một điệu buồn mãi mãi  
Suốt trong hồn và suốt cả nghìn thu  
Nếu không em trời chỉ có sương mù  
Và bóng tối nhớ nhớ miền trần thế.

**Tôn Thất Thiệu**